

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 27. marca 2014 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **P. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. februára 2014, sp. zn. 1Ntc 1/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. B. s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. februára 2014, sp. zn. 1Ntc 1/2014, rozhodol o tom, že podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) berie vyžiadanú osobu P. B., nar. X. v B., na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného súdom Tribunale penale di Bolzano, Talianska republika, sp. zn. 5128-12 RGNR a č. 1446-13RG GIP zo dňa 2. augusta 2013 sudcom pre predbežné konanie Dott. Walterom Pelinom, do vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu podal vyžiadaný P. B. prostredníctvom svojej obhajkyne v zákonom stanovenej lehote sťažnosť (č. l. 123 spisu).

V jej písomnom odôvodnení pritom poukázal na to, že nesúhlasí s väzobným stíhaním. Rozhodnutie krajského súdu považuje za nesprávne a nezákonné a navrhuje preto, aby ho odvolací súd v celom rozsahu zmenil a rozhodol vo veci tak, že zruší napadnuté uznesenie krajského súdu a jeho prepustí z väzby na slobodu.

Prvostupňovému súdu predovšetkým vytýka tú okolnosť, že neskúmal materiálnu podmienku väzby, ani samotný EZR nespĺňa všetky zákonné podmienky na jeho vydanie, súd nerešpektoval pri svojom rozhodovaní povinnosť ochraňovať vlastných občanov, ktorá je ukotvená v Ústave Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že na P. B. bol vydaný európsky zatýkací rozkaz z 2. augusta 2013, Úradom predbežného vyšetrovania pri trestnom súde v Bolzane, sp. zn. 5128/12 R.G.N.R.-501446/13 R.GIP, pre trestné činy účasti na trestnom zoskupení, organizovanej alebo ozbrojenej lúpeži podľa artt. 416, 56, 110624 par. 1 and 625 no. 2 and 61 Trestného zákona Talianskej republiky, za účelom jeho trestného stíhania v predmetnej trestnej veci.

Na podklade návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry Bratislava zo 14. januára 2014, sp. zn. 2 KPt 9/14/1100, bol P. B. uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2014, sp. zn. 1Ntc 1/2014, podľa § 15 ods. 2 EZR vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť dňom 14. januára 2014 od 8.20 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Dňa 7. februára 2014 bol na Krajskú prokuratúru v Bratislave doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného na vyžiadajú osobu súdom Tribunale penale di Boizano, Talianska republika, sp. zn. 5128-12 RGNR a č. 1446-13RG GIP zo dňa 2. augusta 2013. Štát pôvodu žiada vyžiadajú osobu na trestné stíhanie pre vyššie uvedené trestné činy.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava dňa 13. februára 2014 pod sp. zn. 2KPt 9/14, podala návrh zo dňa 12. februára 2014, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 16 ods. 1 zákona číslo 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze vzal do vydávacej väzby vyžiadajú osobu P. B., štátneho občana Slovenskej republiky.

Následne krajský súd rozhodol vyššie uvedeným uznesením z 20. februára 2014.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o EZR *ak je počas trvania predbežnej väzby doručený originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, prokurátor vykonávajúci predbežné vyšetrovanie predloží sudcovi krajského súdu návrh na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby.*

Podľa § 16 ods. 1 zákona o EZR *ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.*

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že všetky podmienky pre vzatie vyžiadaného P. B. do vydávacej väzby boli v predmetnom prípade splnené, a rozhodnutie sudcu krajského súdu teda považuje za správne a v súlade so zákonom.

Pokiaľ ide potom o jeho písomné odôvodnenie, tu bolo konštatované, že nie je potrebné skúmať podmienku stanovenú v § 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona, t.j. obojstrannú trestnosť uvedených trestných činov, nakoľko súd Tribunale penale di Bolzano, Talianska republika v európskom zatýkacom rozkaze podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona priradil vyššie uvedené trestné činy zločinného spolčovania a pokus o krádež k dvom kategóriám uvedeným v § 4 ods. 4 citovaného zákona.

Čo sa týka dĺžky trvania predbežnej väzby u vyžiadaného, správne bolo upozornené na ust. § 15 ods. 5 zákona o EZR („*predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby...*“), ktoré bolo v predmetnom prípade dodržané.

Najmä však treba v tejto súvislosti odkázať na tú časť napadnutého rozhodnutia, kde sa krajský súd pomerne podrobne vyjadril k dôvodom, ktoré namietala vyžiadaná osoba vo svojom vyjadrení pred rozhodnutím súdu. Aj odvolací súd považuje držanie vyžiadaného vo väzbe v danom prípade za nevyhnutné, nakoľko vzhľadom na charakter skutkov i osobu vyžiadaného existuje hrozba zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by bol vyžiadaný prepustený na slobodu (uvedenú časť mal však tak prvostupňový súd, ako aj prokurátor vo svojom návrhu podrobnejšie odôvodniť).

Stážnostné námietky vyžiadaneho je potom treba hodnotiť z pohľadu skôr uvedeného ako neopodstatnené, nemajúce význam z hľadiska predmetného rozhodovania. Najmä treba upozorniť na to, že najvyšší súd tu nerozhoduje o vykonaní resp. nevykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, ale o tom, či boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky na rozhodnutie o jeho vzatí do vydávacej väzby.

A nakoľko v tomto smere bolo rozhodnuté kladne, Najvyšší súd Slovenskej republiky stážnosť vyžiadaneho ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná stážnosť.

V Bratislave 27. marca 2014

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová